

נאמר הן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלוש עם גבר, וכשהוריד
להם משה תורה לישראל ממנה,
אמר, היו נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה, שלשת ימים
כנגד שלשת הגונים של העין,
והיא טמירה ונסתרת בהם, ואיש
לא ידעה בהם, עד שהתפשטה
מהם.

ובאותו זמן שהתפשטה
מהלבושים הללו, מתחדת עם
בעלה בקרוב בשר. זהו שכתוב
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת,
על פן יעזב איש את אביו ואת
אמו וידבק באשתו והיו לבשר
אחד. שפך הדרוך להתחד זכר
ונקבה, בקרוב בשר, וזה הדבוק
(הקרב) של היחוד שלמעלה, שלא
יהיה דבר חוצץ, ומשום זה
פרשוהו בעלי המשנה, שפשאדם
מתפלל ומיחד את הקדוש ברוך
הוא עם שכינתו שלא יהיה דבר
חוצץ בינו לבין הקיר, שכינתו,
(קרונו של הקיר, קירות הלב), שלא
יעשה פרוי וקצוץ בין הקדוש
ברוך הוא ושכינתו, וסוד הדבר
- ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו, ערמים בקרוב בשר בלי
לבוש כלל, ובאותו הזמן
שהקדוש ברוך הוא ושכינתו
כאחד בלי לבוש כלל, נאמר בו
ולא יפנה עוד מוריה והיו עיניך
רואות את מוריה.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, מהו
סיום הפתוח ולא יתבששו? אמר
לו: בני, במקום שיש ערוה יש
בשת, וזהו ירא בשת, ומי שאין
לו בשת, בודאי לא עמדו רגלי
אבותיו על הר סיני, והבשת הוא
בשלשה גונים, לבן אדם וירק
בפנים, שנאמר בהם ולא עתה

סוגרת ומסוגרת בעינא, ותלת גוונין סחרין
לה, ועלייהו אתמר (איוב לג כד) הן כל אלה יפעל
א"ל פעמים שלוש עם גבר. וכד נחית לון
משה אורייתא לישראל מינה, אמר היו נכונים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט
טו), שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא,
ואיהי טמירא וסתירא בהון, ואיש לא ידעה
בהון, עד דאתפשטת מנייהו.

ובהוא זמנא דאתפשטת מאלין לבושין,
אתיחדת עם בעלה בקרוב בשרא,
הדא הוא דכתיב (בראשית כג)
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה
זאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד, דכף דרפא
לאתיחדא דכר ונוקבא בקרוב בשר, ודא
דבוקא (נ"א קורבא) דיחודא דלעילא, דלא יהא
דבר חוצץ, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין,
דכד בר נש מצלי ומיחד קודשא בריך הוא
בשכינתיה דלא יהא דבר חוצץ בינו לבין
הקיר, שכינתיה (קרוניה דקיר קירות הלב), דלא
יעביד פרוי וקצוץ בין קודשא בריך הוא
ושכינתיה, ורזא דמלה ויהיו שניהם ערומים
האדם ואשתו (שם כה), ערומים בקרוב בשרא
בלא לבושא כלל, ובהוא זמנא דקודשא
ברוך הוא ושכינתיה פחדא בלא לבושא כלל,
אתמר ביה (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מוריה, והיו
עיניך רואות את מוריה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מאי סיומא
דקרא (בראשית ב כה) ולא (דף צב

ע"ב) יתבששו, אמר ליה ברי באתר דאית ערוה
אית בשת, ודא איהו ירא בשת, ומאן דלית
ליה בשת בודאי לא עמדו רגלי אבתותי על

טורא דסיני, ובשת איהו בתלת גוונין חוור וסומק וירוק באנפין, דאתמר